

O prknech, která znamenají svět

středa 31. října 2012 / 4. číslo, 10. ročník přehlídky

ŽNOVINY

Zpravodaj Kláštereckých divadelních žní

Postel plná talentovaných lidí

Spokojený jako režisér? To by bylo něco špatně

Rozhovor s autorem a režisérem představení souboru s nejdelším názvem na světě Filipem Müllerem

Mohl bys nám představit váš soubor?

My jsme divadelní soubor Nová generace pod divadelním souborem při Tělocvičné jednotě Sokol Lázně Toušeň a jsme amatérský soubor, který má nejdelší jméno na celém světě.

To se výborně píše do programů nebo na faktury....

To se píše ve zkratce DS Nová generace pod DS při TJ Sokol Lázně Toušeň. V souboru máme mladé lidi, kteří jsou studenti pražské konzervatoře, a to od druhého až do šestého ročníku.

Dohromady jsme se dali tak, že jsme chtěli dělat divadlo, já měl nejvíce iniciativy, takže jsem to dal dohromady a začal jsem režirovat.

Zkoušíte tedy v Praze?

Nejvíce zkoušíme v Toušni v sokolovně, kam máme díky původnímu souboru přístup, za což jsme velmi rádi. Také občas zkoušíme ve škole, anebo kde se dá a kde je volno.

Jak dlouho jste spolu v této dnešní

sestavě?

V prosinci to bude rok a tři měsíce.

Ty jsi takový multifunkční, co všechno u divadla děláš?

Já jsem režisér, umělecký šéf, vedoucí, scénograf, osvětlovač, technik, občas herec. A to je všechno...

Co je pro tebe nejtěžší?

Vše má své plus a mínus. Ale já mám pocit, že mě štěstí je tak dokonalé a úžasné, že každá z těchto mých prací, má spíše hodně mínusů než plusů. Nejhorší je asi ta organizace, celkově ukočirovat lidi, aby vše bylo včas připravené, aby všechny věci byly na svých místech, aby nedošlo k žádnému kiksů, a když kiks náhodou přijde, tak si s ním umět poradit. To je asi to nejnávratnější a málokdy zvládnuté.

Kdy byla premiéra hry Postel aneb Život není pro děti a kolikrát jste ji hráli?

Premiéru představení jsme měli 12. prosince 2011 a dnes to byla, počítám, pětadvacátá repríza.

Pokračování na další straně

Včerejší představení Divadelního souboru Nová Generace při DS Tělocvičné jednoty Sokol Lázně Toušeň udělalo radost především председови kláštereckého Sdružení KLAS a hlavnímu organizátorovi divadelních žní Honzovi Mílotovi. Byl jediný z organizátorů, kdo hru viděl a prosadil si její uvedení všem navzdory. A Nová generace se mu odvdělila výborným výkonem, který některé z diváků v hledišti dohnal až k slzám dojetí.

Spojení pohybového a činoherního divadla, velmi slušné herecké výkony, nadšené mládí a jistota, že jsme viděli budoucí herecké hvězdy, rozhodně stála za návštěvu kulturního domu. A nakonec i za to počáteční čekání, kdy jsme začali diváky, kvůli technickým zádrhelům, pouštět do sálu o patnáct minut později.

Téma o rozhraní mezi životem a smrtí se na žních neobjevilo poprvé. Velmi podobně s ním pracovala i hra Hotel mezi dvěma světy.

Ovšem úplně poprvé mohli návštěvníci divadelních žní spatřit nefalšovaného křováka a to lze opravdu jen a jen v Klášterci.

Ať si kdo chce, říká co chce

Miroslav Foltýn

Představení se mi líbilo, bylo to docela náročné a takto mladý soubor to zahrál velmi dobře.

Lenka Budírová

Myslím si, že divadlo bylo smutné a veselé zároveň a na to, že hráli takto mladí lidé, to byl parádní výkon. Opravdu se mi to líbilo.

Jiří Pokorný

Bylo to super, profesionálně odvedené. Byl jsem z toho úplně nadšený.

Marie Lukašuková

Perfektní. Nejúžasnější, nejskvělejší, nejlepší.

Spokojený jako režisér? To by bylo něco špatně

Představení jsi celé napsal sám?
Představení jsem celé napsal sám.

A celé zrežiroval?
A celé zrežiroval. Až na choreografie, které dělala Anička Fialová.

Na Národní přehlídce činoherního a hudebního divadla vás prý porota docela natřela, co se jim hlavně nelíbilo?

Ve Volyni nás opravdu dost natřeli. Ani moc nevím, co se nelíbilo, neví to ani soubor ani diváci, kteří tam byli. Protože spouště věcí, které nám básník chtěl říci, jsme nerozuměli. Hlavně se ale opírali do toho, že je to kýč, že je to přehnané, že to není herecky zvládnuté a že používáme primitivních, kýčovitých prostředků na sdělení informace. Prostě zdrbli všechno, co mohli, tam nebyla věc, do které se nenavezli.

Prý málem došlo k nějakému incidentu...

Pár diváků už bylo nakloněno tomu, že porotě rozbijí hubu anebo že odejdou. Což jsem rád, že to nebyl nikdo z našeho souboru, že to byli pouze diváci. Bylo to o to horší, protože když jsme ve Volyni dohráli, tak jsme měli velký potlesk ve stoje. Následně přišla diskuze, ve které to porota totálně zepsula.

Pro nás klášterecké je zajímavé, že jsi jednak syn Dušana Müllera, který s námi spolupracoval jako choreograf na

Mirandolině, Bistru, na Dandém a jednak, že také děláš hry Pavla Fialy.

Ano, před rokem jsme velice úspěšně hráli hru Dandé. S Pavlem jsem se několikrát sešel, dokonce jsem mu hru i upravil. Což tedy zjistil, až když jsem hru odpremiérovat a poslal mu záznam s představením. Byl spíše nadšený než že by byl zklamaný. Ty úpravy tam chtěl nechat, takže text je nyní přepsán a uložen pod dvěma autory. Nyní se hra jmenuje Dandé aneb Smrt básníka.

A co Bistro?
Protože se nám naskytl možnost přestěhovat se do profesionálního prostředí, tak jsme Bistro zatím odsunuli.

Platili jste Pavlovi autorské poplatky? Platili.

A kolik si řekl?
To nevím, my jsme to řešili přes Dili (divadelní, literární, audiovizuální agentura spravující autorské divadelní poplatky, pozn. red.). V současné době ale nevím o souboru, který by Dandého hrál.

Ty jsi z umělecké rodiny, takže bylo jasné, že se také dáš na umění?

Tak nějak. Já vlastně nic jiného neznám, tak jsem neměl mezi čím vybírat, takže pro mě bylo jasné, že půjdu na konzervatoř. A zaplatpánbůh jsem se tam dostal a nyní dostudovávám.

Co bude dál?
Nějaká pracovní nabídka, doufám. Nějaké angažmá. My jsme s tímto souborem a ještě jinými lidmi otevřeli v září profesionální divadlo ve Strašnicích. Jmenuje se Divadelní ateliér a je to takový malý sklepní prostor. Zatím s tím máme docela úspěch.

V budoucnu by ses chtěl věnovat spíše herectví nebo režii?

Já uvidím, co přijde. Já se rád přizpůsobuji. V Divadelním ateliéru máme několik her, kde hrají. Jedna z nich je třeba role Ariela v Panu Polštářovi světznámého autora McDonagha. Dále hrajeme Petra a Lucii, Svatební noc a Když se vaří krev.

Vy nejenom že jste hráli v Klášterci, ale také jezdíte s divadlem různě po světě. Kde všude jste hráli?

Původní soubor s groteskou Kino (viděli jsme i na žních, jsme opravdu světoví, pozn. red.) byl několikrát v Německu, Francii, ve Švýcarsku, v Šanghaji a nyní se domlouvá Indie a Amerika.

Jak jste spokojeni s dnešním představením?

Herci, si myslím, spokojeni jsou. Já nejsem vůbec spokojený, protože vím, jak to představení může vypadat a kdybych byl jako režisér spokojený, tak je něco špatně. To snad ani nemůže být. Jinak se nám ale hrálo poměrně dobře.

Ať si kdo chce, říká co chce

Kateřina Fialová
Bylo to krásné a smutné. Je dost těžké, aby takové divadlo nevyznělo trapně. Myslím si, že se představení hercům moc povedlo, prostě klobouk dolů, bylo to nádherné. Obdivuji i taneční zpracování. Mně se na divadle líbí, když se kombinují různé styly. Nejenom samotné divadlo, ale i hudba a tanec. Takže i to dnes oceňuji.

Jan Kříž
Mně se divadlo hodně líbilo. Velice se mi líbily tance, slečna tancovala dobře. Herecké výkony obou panů byly vynikající, hlavně ty vtipné pasáže byly realistické a věrné.

Kateřina Mazánková
Velmi se mi divadlo líbilo. Jelikož nejsem umělec ani umělkyně v tomto oboru, tak to mohu hodnotit pouze z laického hlediska a velmi se mi to líbilo. Jednak se mi líbily taneční prvky, pak hudba byla opravdu úžasná a herecké výkony se mi také velmi líbily.

Majda Nucová
Představení mě opravdu nadchlo. Kombinace hudby a tance na mě působila velmi silně, a když se k tomu přičtou vynikající herecké výkony, nemůže vyjít nic jiného než úžasný zážitek. Mladý soubor si i s takto těžkým tématem poradil zkrátka báječně. Husi kůži mám ještě teď.

Zdeňka Nyklíčková
Bezesporu se bylo na co dívat. Já mám obecně ráda divadlo, které hodně využívá hudbu, a když je tam jako jeden z výrazových prostředků i tanec, něco, co ale vůbec neovládám, tak to se tetelím dvojnásob. Dojem mi trochu pokazil na závěr puštěný hlas pana doktora. Jaj, při takto podaném představení bych závěr chtěla podat nějak jinak, ne tak polopaticky. A schválně - kterého z mladých talentovaných herců jednou uvidíme v pohádce jako prince? Já svůj tip mám...

Zahraniční návštěva

Světovost letošních divadelních žní potvrdila včera večer návštěva z dalekého afrického kontinentu. Ble-dost pokožky křováckého náčelníka na fotografii lze vysvětlit pouze tím, že je to vzdálený příbuzný Míši Rambouska. To dokazuje také podoba náčelníka s Michalem, především v dolních partiích těla.

Festivalová fotostory Štěpána Malasta

Příště to zkrat...

co tím myslí???

Myslím tím to...

...že to uspává..

ŽŇOVINY vám přinesli Zdeňka a Míra Nyklíčkoví, Štěpán Malast a Honza Valta